

[Martin Nielsen.]

tages Hensyn til de tæt befolkede Arbejderkvarterer.

Vi mener endvidere, at det er en fuldkommen uholdbar Tilstand, at Situationen i Dag er den, at Myndighederne kan lade Sirenerne lyde, men hverken Arbejderne paa Arbejdspladserne eller Arbejderkvarterernes Befolkning har noget som helst Sted at gaa hen, i det Øjeblik Sirenerne lyder. Særlig med Hensyn til Arbejdspladserne er det vor Opfattelse, at der bør træffes øjeblikkelige Foranstaltninger. Vi er klar over, at det ikke kan blive effektive Foranstaltninger, eftersom det vil tage sin Tid at iværksætte saadanne, men det bør paalægges Bedrifternes og Fabrikernes Ledelse at undersøge Mulighederne for, at der i hvert Fald kan træffes visse elementære Beskyttelsesforanstaltninger. Det er jo ikke synderligt betryggende for dem, der staar paa deres Arbejdsplads, at vide, at Arbejdsgiveren, hans Familie, Aktionærerne, eventuelt allerede i denne Sommer har truffet deres private Forholdsregler i Nordsjælland eller andetsteds, medens de, der staar i Fabrikkerne, ved Maskinerne, ikke er beskyttede.

Vi ønsker endvidere i denne Forbindelse at henlede rette vedkommendes Opmærksomhed — og det maa vel være Socialministeren — paa, at hvad Mørklægningsforanstaltningerne angaar, staar de private Hjem over for en Udgift, som alle de, der falder ind under Sociallovgivningen, arbejdsløse, Aldersrentenydere, Invalidere, rentenydere, ikke selv er i Stand til at udrede. Det betyder i Virkeligheden mindst en Uges Understøttelse, hvis de Foranstaltninger, man fra Myndighedernes Side har forudsat gennemført, skal gennemføres i disse Hjem, og det maa være muligt gennem Sociallovgivningen at aabne Udvej for, at disse Kategorier af Befolkningen, de socialt understøttede, de, som under en eller anden Form falder ind under Sociallovgivningen, gennem Socialkontorerne kan faa disse Beløb refunderet. Vi kan ikke i Dag stille os paa det Standpunkt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Familie kan beskyttes eller ikke, skal afhænge af, hvorvidt denne Familie har Pengene til det eller ikke. Dette er en Henstilling til Socialministeren om over for Kommunerne at tage dette Spørgsmaal op, hvis Løsning vi anser for nødvendig.

I øvrigt vil vi, som sagt, være med til at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt, da vi anser det for at være tvungende nødvendigt.

Frits Clausen: Der er her fra forskellig Side krævet Redegørelser fra Ministeriet med Hensyn til, hvad det har foretaget sig for at imødegaa den Situation, som vi nu er inde i, og eventuelt værre Situationer, som vi maaske kan komme ud for. Jeg tror, man roligt kan vedgaa, at Situationen er kommet ret uventet for Regeringen, men jeg tror ogsaa, man kan se bort fra at kræve Forklaringer og Undskyldninger i Dag, fra Regeringens Side vil man kun give en Sludder for en Sladder. Vi maa give Regeringen det fulde Ansvar, og saa maa vi ogsaa give den Myndighed. Saa kan vi kræve Regeringen til Ansvar senere hen for den Maade, hvorpaa den har ført Danmark ud i denne Situation.

Naar jeg har taget Ordet her, er det ganske særligt paa Foranledning af det, der blev sagt om Genoprettelse eller Nyoprettelse af frivillige Korps i det Tilfælde, at Danmark skulde komme ud i en endnu værre Krise end i Dag. Det har været min Lod i sin Tid som ung Mand at maatte gaa i Krig for en Statsmagt, der var fjendtligt stillet over for alt dansk Folkeliv, det danske Folkeliv, som jeg efter min Opdragelse i mit Hjem nærede Kærlighed til og dengang som ung nationalsindet Sønderjyde var opfyldt af. Og hvis den Tid skulde komme, da Danmark maatte kræve en Indsats af mig, saa tager jeg ikke Hensyn til, at nogle Herrer — dette Sted forbyder mig at give en nærmere Karakteristik af dem — af letkøbte politiske Grunde har stemplet mig som Landsforræder, selv i denne Sal. Det skal tidligt nok, naar Danmark kommer ud i en alvorlig Situation, vise sig, hvem der er eller har været Landsforræder imod Danmark. Jeg føler det derfor som min Pligt — og det siger jeg ikke mindst som Sønderjyde og ikke mindst som Talsmand for en national Bevægelse, der er blevet bedømt i Offentligheden, som Tilfældet er, jeg gentager: af meget letkøbte politiske Grunde — i det Tilfælde, at Danmark for at værne sin Ære kræver en Samling af danske Mænd, ogsaa at stille mig og min Tjeneste til Raadighed for Danmark, fuldt og helt, og jeg vil opfordre mine Medrepræsentanter her i Tinget til i saa Fald ogsaa at vise, at de har ment noget med de smukke nationale Ord, der har lydt herfra. Skulde Danmark komme i Knibe, skulde Danmark blive stillet over for Spørgsmaalet: at være eller ikke være, da er der kun een Indsats, der gælder, og den kan vi som Folkets Talsmænd godt gaa foran og yde, selv om vi maaske er kommet ud over Aldersgrænsen, og selv om vi maaske for